Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Udrag fra Normannen.

Citation: Richardt, Chr.: ”Samlede Digte. Første deel”, i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Første deel*, 1895, s. 204. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt01-shoot-idm139731446966400/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Første deel

Men Tiden skal dages engang,
ja gryer i det Graa;
da atter en christelig Sang
mod Hvalvet skal slaa:

Ja rulle som Snee fra et Fjeld
mod Muhameds Land,
og fylde med levende Væld
den fordums Vulkan.

Thi dertil fik Sokrates' Folk
nyt Mæle og Røst,
at det skulde tjene som Tolk
mellem Vest og Øst.

— Naar Paulus faar Ordet paany
For Helienernes Thing,
Aja Sophia, da brister
din Halvmaanering!

Normannen.

I.

Imellem isgraa Fjelde
min Trævugge stod;
Fossen var min Amme,
sang op mit vilde Blod;

med Bjørneungen brødes jeg
saalænge jeg var Gut,
siden lod jeg Stormen
med min Snække slaa Smut.

Men Olaf kom til Norge
og Klerk og Bisp med ham,
sit Christenkors han planted
paa Bakkens grønne Kam;
og hvergang vi det rusked
som andet Ugræs op,
des fastere det groede
og naaede Granens Top.

Vort Gude-Hov han brændte,
Haansord med Gnister føg,
trangt stod den mig for Brystet,
den tykke sorte Røg:
Tungt som et Sørgeklæde
den laa om Birkens Blad, —
da svor jeg Christenguden
et evigt Fjendehad.

Hvad skal jeg her i Bygden,
naar min Arm er for kort,
hvad skal jeg her i Norge,
naar Odin drager bort!
Ad Havet vil jeg ride
paa dragevinget Hors
til fjerne gyldne Lande,
hvor der er ingen Kors.